

Esbjerg d. 13. marts 2009.

Kære Peter Skaarup.

Den 7/2 2009 fik jeg vedlagte læserbrev optaget i dagbladet "Jydske Vestkysten". Samtidig sendte jeg en kopi til justitsminister Brian Mikkelsen, vel vidende, at Jydske Vestkysten næppe er det mest læste dagblad i Hovedstaden.

Min hensigt med læserbrevet er naturligvis, at der på landsplan bliver oprettet et let huskeligt telefonnummer, hvortil alle vi, der færdes på vejene, hurtigt og let kan komme af med meddelelser om iagttagelser, som vi finder mistænkelige/mærkelige.

Hvordan det skal gribes an i praksis, skal jeg ikke gøre mig klog på. Men i al sin enkelhed kan det være en telefonsvarer, blot skal der være nogen, der konstant aflytter den og sorterer skidt og kanel fra, for sådan noget vil der med garanti også komme på.

De meddelelser, der er noget kød på, og som lyder troværdige, kan hurtigt og let lægges ind i en database, som hele landets politi så skal have adgang til på alle tider af døgnet.

Jeg har ikke modtaget nogen reaktion fra justitsministeren, så han synes nok ikke, at det er en god idé, uagtet det jo netop er et stykke værktøj, som politiet i allerhøjeste grad mangler for tiden.

Men måske skulle man gøre, som min yngste søn, der er EDB konsulent, foreslog:

"Det skal ikke være staten, der skal oprette en sådan database. Så bliver det aldrig til noget. Du skal selv oprette basen, og så sælge oplysningerne til politiet. Det vil der være rigtig mange penge i".

Det gør jeg nu ikke. Det er jeg blevet for gammel til. Men jeg giver derimod dig ideen, så du kan gøre din indflydelse gældende ad politisk vej. Og du må gerne sige, at det er dig selv, der har fået ideen. Det eneste, jeg ønsker, er, at databasen bliver oprettet hurtigst muligt, så vi kan komme uvæsenet til livs.

Med venlig hilsen,

Arne Madsen.

768-784

Opret en politidatabase.

Næsten dagligt hører man i medierne, at de østeuropæiske banders hærgen er tiltagende, og næsten dagligt optræder vrede politikere med nedadvendte mundvige og erklærer, at nu må der gøres en alvorlig indsats for at stoppe uvæsnet. Lige så alvorlige politichefer erklærer så, at folk kan sove ganske roligt, for politiet har nu iværksat en målrettet indsats imod uvæsnet, og situationen er slet ikke værre, end den altid har været.

Men den er pokker, er den. Sådan har de jo alle sagt i lange tider, men har det hjulpet? Og hver gang, der er sket et røverisk overfald på et ældre ægtepar i deres eget hjem (eks. "tre maskerede mænd, der talte et uforståeligt østeuropæisk sprog), så efterlyser politiet vidner, der måtte have set noget mistænkeligt ved eller omkring gerningsstedet; eksempelvis østeuropæiske biler. "Jamen, politiet påstår jo, at de har fod på de kriminelle, og at de hele tiden puster dem i nakken." "Ja, og så må de vel også vide, hvilke kriminelle østeuropæer, der kører rundt i landet ved nattetide?" Nej, det ved politiet netop ikke. Hvordan skulle de også vide det? Med vore åbne grænser kan alle og enhver jo komme og gå, som man behager. Og når ugerningen så er sket, er det oftest for sent at spørge befolkningen, om de har set noget. Det kan godt være, at nogen har set noget, "men hvad var det nu, vi så? Og hvor var det egentlig henne?" "Hvad var klokken, og hvad var bilens indregistreringsnummer?"

Ægteparret hr. og fru Jensen havde godt nok set en lidt mystisk bil med udenlandske nummerplader, da de en sen aften var på hjemturen fra familiebesøg, men dagen efter, hvor politiet bringer efterlysningen, er de ikke helt sikre på detaljerne, og så bliver de enige om, at de nok hellere må lade være med at ringe.

Måske var der mange andre hr. og fru Jensener, der også havde gjort nogle værdifulde iagttagelser den selv samme nat, men som heller ikke kunne huske detaljerne dagen efter.

Fælles for dem alle er dog, at de formentlig havde en mobil telefon i bilen. Fælles for dem alle er formentlig også, at de gladeligt ville have meddelt politiet: "I dette øjeblik kører vi bagefter en koksgrå VW Golf med 4 personer på motorvej E 20 i østlig retning. Bilen har rumænsk nummerplade nr."

Kort efter meddeler parret, at bemeldte rumænske bil netop har forladt motorvejen ved frakørsel 70. Tre timer senere indløber en alarm til Syd- og Sydvestjyllands politi om, at forhenværende hestehandler S.P. i Holsted har været udsat for et groft røveri, forøvet af fire maskerede mænd, der talte et eller andet østeuropæisk sprog.

Vagtpersonalet i Esbjerg politi slår op i den landsdækkende "politidatabank", (hvor enhver på alle tider af døgnet på nr. 116 kan indtelefonere mistænkelige iagttagelser) og der skal nu ikke megen fantasi til for at lægge to og to sammen, og mindre end et minut efter er efterlysningen af den rumænske bil rundkastet til samtlige patruljevogne i landet, ligesom vejspærringer på strategiske punkter samt ved landegrænsen er etableret.

"Nej, desværre! Sådan går det ikke." For i virkelighedens verden, har politiet ikke en sådan databank, som folk kan ringe ind til. Folk kan slet ikke komme af med oplysninger om mistænkelige iagttagelser. Jo måske kan man være heldig at komme igennem til den lokale politikreds på 114, hvor oplysningen bliver kradset ned på en lap papir og sat på et spyd på skrivebordet. Dette er jo ikke meget bevendt. Det ved folk, og derfor ringer de ikke.

Og i mellemtiden har de fire rumænere for længst passeret landegrænsen med alle hestehandlerens dejlige penge.

Men måske er det i strid med menneskerettighederne, hvis politiet alt for effektivt jagter østeuropæiske røverbander.

Pens kriminalassistent Arne Madsen,
Guldbergs Alle 43, 6710 Esbjerg V.